

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoCsp/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120283827
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120283827.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členov JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Martiny Mochnáčovej, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: Q. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX R. XXXX, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s. r. o., so sídlom Potočná 2835/1 A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, o zaplatenie 2.728,46 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 7Csp/19/2020-138 zo dňa 10. novembra 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 7Csp/19/2020-138 zo dňa 10. novembra 2020 vo výrokoch II. a III. potvrdzuje.
- II. Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.
- III. Rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 7Csp/19/2020-138 zo dňa 10. novembra 2020 vo výroku I. zostáva nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Čadca (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 30,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 30,- eur od 20.05.2020 do zaplatenia (výrok I.) a vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.). Napokon žalovanej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,80 % (výrok III.).

2. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 2.758,46 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne: zo sumy 2.758,46 eur od 17.10.2017 do 02.12.2019, zo sumy 2.748,46 eur od 03.12.2019 do 17.04.2020 a zo sumy 2.728,46 eur od 18.04.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že jeho právny predchodca B. L. O., a. s., poskytol žalovanej na základe zmluvy

o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 30.04.2015 pod číslom úverového účtu XXXXXXXXXXX úver vo výške 3.250,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy žalovaná svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnila riadne a včas. Jeho právny predchodca vyzval žalovanú na úhradu omeškaných úverových splátok

s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaná napriek písomnej výzve jeho právneho predchodcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatila, jeho právny predchodca v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s ust. čl. Všeobecných obchodných podmienok

s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 10.09.2017 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanej doručené dňa 09.10.2017 v súlade s ust. čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Nakoľko žalovaná v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatila, voči jeho právnomu predchodcovi sa tak od 17.10.2017 dostala do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe zmluvy

o postúpení pohľadávok, uzavretej medzi obchodnou spoločnosťou B. L. O., a. s. ako postupcom a ním ako postupníkom dňa 19.11.2019, mu bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená, o čom bola žalovaná upovedomená písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade

s ust. § 526 ods. 1 zákona č 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 02.09.2019. Žalovaná bola vyzvaná jeho právnym zástupcom na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Po dátume vyčíslenia postúpenej pohľadávky žalovaná zaplatila na úhradu svojho dlhu sumu 30,- eur, ktorá bola započítaná na úhradu dlžnej istiny úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatnil voči žalovanej len časť postúpeného nároku vo výške nesplatenej dlžnej istiny úveru v sume 2.728,46 eur, spolu s príslušenstvom, ktorú mu žalovaná napriek predžalobnej upomienke nezaplatila.

3. Žalovaná v spore uviedla, že jej právny predchodca žalobcu poskytol pôžičku vo výške 3.250,- eur, pričom táto pohľadávka bola postúpená na žalobcu. O oznámení postúpenia pohľadávky sa dozvedela až v čase, keď jej bola doručená žaloba s prílohami, medzi ktorými bola i zmluva o postúpení pohľadávok. O postúpení pohľadávky podľa tvrdení žalobcu mala byť upovedomená v písomnom oznámení, čo sa však nezakladá na pravde, nakoľko žiadne písomné oznámenie neobdržala. I napriek tomu, že si je vedomá omeškania s úhradou splátok, nie je pravdou, že by ju právny predchodca žalobcu vyzval na úhradu omeškaných úverových splátok. Žiadnu takúto výzvu neobdržala. Takisto jej nebolo doručené ani oznámenie

o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy.

V dôsledku daného sa ani nemohla dostať do omeškania s úhradou predmetnej pohľadávky od 17.10.2017. Tvrdenia žalobcu o doručení akýchkoľvek zásielok v celom rozsahu rozporovala. Potvrdila, že po dátume vyčíslenia postúpenej pohľadávky zaplatila sumu 30,- eur. Okrem danej platby pravidelne hradí splátky daného úveru každý mesiac (i pred podaním žaloby),

a to v sume 50,- eur až 60,- eur mesačne. Ďalej žalovaná namietala, že žalobca v rámci svojich skutkových tvrdení nešpecifikoval, na základe čoho dospel k sume, ktorú žiada v spore zaplatiť. Nie je zrejmé, akým matematickým výpočtom dospel k žalobou uplatňovanej sume 2.728,46 eur, pričom bolo povinnosťou žalobcu uvádzať rozhodujúce skutkové tvrdenia a predkladať súdu dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Rozhodne nie je povinnosťou súdu ani žalovaného zostavovať skutkové tvrdenia v prospech žalobcu zo žalobcom predložených dôkazov. Jednoznačne však možno povedať, že žalobca nepreukázal, na základe čoho si od nej uplatňuje sumu 2.728,46 eur. V prípade, že by mala uhradiť žalobcovi žalovanú sumu, celková suma by spolu s doposiaľ uhradenými platbami enormne prevyšovala poskytnutú pôžičku v sume 3.250,- eur, čo by bolo nepochybne v rozpore s pravidlami o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené mala žalovaná za to, že nárok uplatnený žalobou je neopodstatnený a žiadala žalobu zamietnuť.

4. Žalobca považoval obranu žalovanej v celom rozsahu za nedôvodnú, s chýbajúcou oporou v zákone a skutkovom základe. Mal za to, že tvrdenia žalovanej sú účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku. Nárok považoval za dôvodný a preukázaný.

5. Citujúc ust. § 144, § 145 ods. 1 až 3 a § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd prvej inštancie rozhodol o zastavení konania v časti

o zaplatenie sumy 30,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 30,- eur od 20.05.2020 do zaplatenia, keďže žalobca v uvedenej časti vzal žalobu v súlade s jeho dispozičným oprávnením späť skôr, než sa začalo pojednávanie.

6. Súd prvej inštancie na podklade listinných dôkazov zistil nasledovný skutkový stav. Dňa 30.04.2015 uzavrela žalovaná s obchodnou spoločnosťou B. L. O., a. s. zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. číslo: 004684911300415, na základe ktorej poskytla žalovanej bezúčelový spotrebný úver vo výške 3.250,- eur. V zmluve bola uvedená lehota splatnosti 108 mesiacov, čerpanie úveru jednorazovo dňa 30.04.2015, celkový počet splátok 108, dátum prvej anuitnej splátky 25.05.2015, dátum poslednej anuitnej splátky 25.04.2024, doba trvania úverovej zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy, výška úrokovej sadzby: 16,90 % p. a. platnej ku dňu schválenia,

mesačná anuitná splátka vrátane poistného 63,41 eur, z toho mesačná splátka poistného 4,81 eur, ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) 18,89 %, odplata 20,68 %, priemerná RPMN 16,16 %. Podľa bodu 5. písm. b) zmluvy bola v prípade nesplácania úveru banka oprávnená v súlade s Obchodnými podmienkami vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru v súlade s Obchodnými podmienkami, ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace a bol na ich zaplatenia písomne vyzvaný. Listom - Tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 07.08.2017 oznámila banka žalovanej, že napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradila záväzky plynúce zo zmluvy o úvere a k danému dňu eviduje po lehote splatnosti pohľadávku v celkovej výške 199,96 eur. Žalovaná spochybňovala doručenie tohto listu a žalobca nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci doručenie tohto listu žalovanej. Žalobcom predložené podacie hárky túto skutočnosť nepreukazovali. Listom - Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 11.09.2017 oznámila banka žalovanej, že daným dňom vyhlásila predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 3.088,90 eur, z toho: istina 2.876,52 eur, úroky 178,83 eur, poplatky 33,55 eur a zároveň ju vyzvala na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom v lehote 7 dní odo dňa doručenia výzvy. Výzva bola žalovanej doručená dňa 18.09.2017, ktorú skutočnosť mal súd prvej inštancie preukázanú zo žalobcom predloženej doručky. Dňa 19.11.2019 bola medzi bankou ako postupcom a žalobcom ako postupníkom uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok. Z predloženej zmluvy nevyplýva, že by predmetom postúpenia mala byť aj uplatnená pohľadávka voči žalovanej. Žalobca predložil Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 27.11.2019, žalovaná však rozporovala, že by jej toto oznámenie bolo doručené a žalobca nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci doručenie tohto oznámenia žalovanej.

7. V ďalšom s odkazom na znenie ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení, § 39 OZ a čl. 6 ods. 1, čl. 7 ods. 1, čl. 8 a § 127 ods. 1 CSP súd prvej inštancie uviedol, že v danej veci bolo v prvom rade potrebné, aby žalobca preukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu, teda legitímne nadobudnutie v žalobe uplatnených práv od pôvodného veriteľa. Ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je ustanovením špeciálnym vo vzťahu k všeobecnej úprave postúpenia upravenej v ust. § 524

a nasl. OZ a v zmysle zásady prednosti špeciálneho predpisu pred predpisom všeobecným je prednostne aplikovateľné na právny vzťah týkajúci sa bankovej pohľadávky. Jeho účelom je upraviť špeciálny režim pri postupovaní pohľadávok banky, ktorá má v zmysle citovaného zákona postavenie subjektu sui generis vzhľadom na jej špecifické oprávnenie a povinnosti vyplývajúce zo zákona o bankách. Takýmto špecifikom je aj úprava bankového tajomstva, na úpravu ktorého citované ustanovenie nepochybne nadväzuje. Práve bankové tajomstvo je dôvodom osobitného režimu pri postupovaní pohľadávok banky. Z ust. § 92 ods. 8 zákona

č. 483/2001 Z. z. nepochybne vyplýva, že spôsobilým predmetom postúpenia je iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatnou, avšak za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní

v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Žalobca v konaní netrvdil a ani z obsahu spisu nebola preukázaná existencia písomnej výzvy banky klientovi - žalovanej a jej doručenie žalovanej, a to po tom, čo bola žalovaná ako klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Žalobca nepreukázal, že doručil žalovanej písomnú výzvu označenú ako Tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 07.08.2017, príp. inú výzvu v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Možno preto konštatovať, že nebol splnený zákonný predpoklad pre platné postúpenie pohľadávky banky. Celá postúpená pohľadávka nebola v čase jej postúpenia pohľadávkou spôsobilou na postúpenie. Ak pohľadávka nie je postupiteľná, potom jej postúpenie je svojím obsahom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle ust. § 39 OZ. Ak nie sú splnené zákonom stanovené predpoklady (§ 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z.), nie je pohľadávka banky postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné) a jej postúpenie je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také absolútne neplatné v zmysle

§ 39 OZ, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok voči dlžníkovi. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu je pritom súd povinný prihliadať ex offo. Vzhľadom k tomu, že nebol splnený zákonný predpoklad pre platné postúpenie pohľadávky banky a postúpenie pohľadávky banky voči žalovanej je neplatné, nebol žalobca v spore aktívne vecne legitimovaný, a preto súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol.

8. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP vzhľadom na čiastočný úspech žalobcu. Žalovaná v priebehu konania zaplatila žalobcovi sumu 30,- eur, preto možno konštatovať, že žalobca mal v tejto časti úspech v konaní a vo zvyšnej časti bol neúspešný,

keďže vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá. Preto súd prvej inštancie rozhodol vzhľadom na pomer úspechu strán v spore tak, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,80 %. O výške tejto náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

9. Proti rozsudku v jeho výrokoch II. a III. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca odvolanie, pričom navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že by žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 2.728,46 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne: zo sumy 2.758,46 eur od 17.10.2017 do 02.12.2019, zo sumy 2.748,46 eur od 03.12.2019 do 17.04.2020, zo sumy 2.728,46 eur od 18.04.2020 do zaplattenia a priznal mu proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

10. V odvolaní namietal odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e), d), f) a h) CSP. Nakoľko predmetom žaloby bolo zaplattenie bankovej pohľadávky, za účelom preukázania svojej aktívnej legitímácie predložil aj výzvu svojho právneho predchodcu zo dňa 11.09.2017 vrátane doručky, ktorá preukazuje doručenie zásielky žalovanej dňa 09.10.2017. Predloženou výzvou preukazoval splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie

v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z.. Súd prvej inštancie tento ním predložený listinný dôkaz nevykonal, čo má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej. V spore preukázal, že jeho právny predchodca dňa 11.09.2017 vyzval žalovanú na zaplattenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalovaná napriek písomnej výzve jeho právneho predchodcu, svoj dlh nezaplatila a do omeškania s jeho zaplattením sa dostala viac ako 90 kalendárnych dní. Nakoľko žalovaná napriek výzve banky bola viac ako 90 dní

v omeškani so zaplattením svojho dlhu voči banke, na ktorého zaplattenie bola preukázateľne vyzvaná, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplattenie je predmetom sporu došlo riadne a platne, čím je daná jeho aktívna legitímácia

v spore. Ďalej žalobca namietal záver súdu prvej inštancie, že nebolo preukázané, že jeho právny predchodca splnil podmienky požadované v ust. § 53 ods. 9 OZ. Spolu so žalobou doručil aj Tretiu upomienku zo dňa 07.08.2017 (výzva na úhradu omeškanej splátky) a s ňou aj podací hárok preukazujúci doručovanie tejto listiny žalovanej, a to pod číslom zásielky RE364166757SK. Z tohto podacieho hárku je zrejmé, že predmetná výzva bola daná na poštovú prepravu dňa 07.08.2017, čo vyplýva z dátumu na ľavej bočnej strane hárku. Obe tieto listiny a taktiež výzva jeho právneho predchodcu na predčasné splatenie s doručenkou, sú súčasťou súdneho spisu od doručenia žaloby. Vzhľadom na uvedené mal žalobca za to, že konanie má aj inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

a rozhodnutie je nepreskúmateľné. V tejto súvislosti poukazoval žalobca na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR ohľadom posudzovania účinkov doručenia poštových zásielok. Pre nadobudnutie účinkov doručenia úkonu nie je podstatné, či sa adresát s obsahom doručovanej zásielky úkonu oboznámil až neskôr, v čase plynutia odbernej lehoty na vyzdvihnutie uloženej zásielky, resp. tieto účinky nastávajú aj v prípade, ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky (uznesenia Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4Obdo/73/2016 a spis. zn. 5Cdo/129/2010).

11. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a zároveň jej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

12. Žalovaná bola toho názoru, že v danom prípade nie je naplnený ani jeden z odvolacích dôvodov. Považovala za vecne správne, že súd prvej inštancie žalobu zamietol práve z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Konkrétne ohľadom predpokladov postúpenia pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. uviedla, že žalobca

v priebehu konania na súde prvej inštancie netvrdil a navyše ani nepreukázal existenciu písomnej výzvy banky klientovi (žalovanej) a ani jej doručenie po tom, čo údajne mala byť ako klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani. Rovnako žalobca nepreukázal, že by jej doručil písomnú výzvu označenú ako Tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 07.08.2017. Predmetná pohľadávka teda nemohla byť postúpená platne, pričom postúpená pohľadávka nebola v čase jej postúpenia pohľadávkou spôsobilou na postúpenie. Žalovaná súčasne poukazovala na to, že v listine označenej ako Tretia upomienka - pokus

o zmier zo dňa 07.08.2017 (predložená žalobcom spolu s odvolaním) je uvedené, že dlžná pohľadávka banky je celkom 199,96 eur, z toho je istina 54,24 eur, úroky 121,56 eur, úroky

z omeškania 0,23 eur a poplatky 23,93 eur. Predmetné vyčíslenie absolútne nekorešponduje so žalobou uplatneným nárokom (2.728,46 eur s príslušenstvom). Aj suma uvedená v Tretej upomienke - pokus o zmier je nepreukázaná, nie je zrejmé, z akého dôvodu by mal byť dlh údajne 199,96 eur, pričom tento

ničím nepreukázaný nárok tvrdený žalobcom v celom rozsahu aj naďalej žalovaná rozporovala. Žalobca predložením danej listiny zo dňa 07.08.2017 v rámci odvolacieho konania len potvrdil jej tvrdenia o zmätočne uplatnenej pohľadávke, ktorá je nepreukázaná a reálne v požadovanej výške ani neexistuje. K výzve na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 11.09.2017 (predložená žalobcom spolu s odvolaním) žalovaná uviedla, že je v nej uvedená opäť iná suma zostatku, a to 3.088,90 eur. V tejto súvislosti žalovaná namietala, že žalobca doposiaľ ani nepreukázal splnenie podmienok na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru v zmysle bodu 5 písm. b) zmluvy. Ak žalobca tvrdil, že obe listiny predložené spolu s odvolaním sú od počiatku súdneho konania súčasťou súdneho spisu, toto tvrdenie žalobcu sa v žiadnom prípade nezakladá na pravde, nakoľko tieto listiny žalobca predložil až spolu s odvolaním. Preto žalovaná namietala prípustnosť týchto prostriedkov procesného útoku v zmysle ust. § 366 CSP. Napokon žalovaná uviedla, že doposiaľ nie je zrejmé, na základe čoho vlastne žalobca dospel k žalovanej sume. Tak ako súd prvej inštancie správne uviedol v rozsudku, skutkové tvrdenia žalobcu sú nedostatočné, aby z nich mohol byť vyvodенý vznik právneho nároku žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy. V prípade, že by mala uhradiť žalobcovi žalovanú sumu 2.728,46 eur, celková suma by spolu s doposiaľ uhradenými platbami enormne prevyšovala poskytnutú pôžičku v sume 3.250,- eur, čo by bolo nepochybne v rozpore s pravidlami o ochrane spotrebiteľa.

13. Žalobca odvoláciu repliku už nepodal a odvolaciemu súd ani neboli doručené žiadne ďalšie podania strán.

14. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku, čo do jeho výrokov II. a III. bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), žalobcom v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a III., t. j. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v jeho výroku II., ktorým súd prvej inštancie žalobu čiastočne zamietol, ako aj v závislom výroku o nároku na náhradu trov na súde prvej inštancie (výrok III.) ako vecne správny potvrdil. Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaním (t. j. vo výroku I.) zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

15. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v zásadne sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi, na ktorých svoje rozhodnutie v časti výroku II. a III. súd prvej inštancie založil. Pokiaľ tak ide o rozsudok v napadnutej časti, súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre rozhodnutie

o žalobe pôvodného žalobcu, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto jeho časti je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

16. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolacie námietky žalovaného formulované v podanom opravnom prostriedku, pričom sa v zmysle princípu neúplnej apelácie nezaoberal inými prípadnými pochybeniami súdu prvej inštancie.

17. Vo všeobecnosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v zmysle ust. § 380 CSP je viazaný odvolacími dôvodmi (ods. 1), s výnimkou väd týkajúcich sa podmienok konania, na ktoré je povinný prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (ods. 2). Z tohto vyplýva, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie, mimo tých, ktoré namietol odvolateľ v odvolacej lehote, ktoré by inak mohli byť odvolacím dôvodom v zmysle ust. § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, prihliadať nemôže, aj keď by takéto pochybenia zistil.

18. Na margo posúdenia veci odvolací súd poukazuje na to, že všetky k odvolaniu žalobcom pripojené listiny už boli ním produkované v konaní pred súdom prvej inštancie a nachádzajú sa žurnalizované v spise na č. l. 24, 24 rub, 50, 52 až 53. Nejde tak o novoty v zmysle ust.

§ 366 CSP.

19. Žalobca v odvolaní namietal skutkové závery súdu prvej inštancie, že nepreukázal doručenie Tretej upomienky - pokus o zmier zo dňa 07.08.2017 žalovanej. Tvrdil, že spolu s uvedenou písomnosťou, ktorú považoval za upozornenie veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 OZ na uplatnenie práva podľa ust. § 565 OZ, predložil podací hárok preukazujúci doručovanie tejto písomnosti žalovanej, a to pod podacím č. RE364166757SK, na ktorý súd prvej inštancie neprihliadal. Podľa tohto podacieho hárku mala byť predmetná písomnosť daná na poštovú prepravu dňa 07.08.2017, ktorý dátum mal vyplývať z ľavej bočnej strany podacieho hárku. Z toho potom žalobca vyvodzoval jednak splnenie podmienok podľa ust. § 53 ods. 9 OZ pre uplatnenie práva jeho právneho predchodcu (B. L. O., a. s.) podľa ust. § 565

OZ, ako aj podmienok podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. pre platné postúpenie žalovanej pohľadávky.

20. Odvolací súd poukazuje na to, že žalovaná už pri svojom prvom procesnom úkone, ktorý jej patrilo (odpor proti platobnému rozkazu na č. I. 63 spisu), poprela, že jej nebola doručená žiadna výzva na úhradu omeškaných úverových splátok. Súd prvej inštancie, prihliadajúc aj na tento žalovanou uplatnený prostriedok procesnej obrany, dospel k skutkovému záveru, že žalobca nepreukázal doručenie Tretej upomienky - pokus o zmier zo dňa 07.08.2017 žalovanej. S týmto skutkovým záverom súdu prvej inštancie sa stotožňuje aj odvolací súd. Z listinného dôkazu produkovaného žalobcom - poštový podací hárok - totiž vôbec nevyplýva, či dotknutá písomnosť bola žalovanej doručovaná. Poštový podací hárok sám o sebe môže preukázať tú skutočnosť, že písomnosť bola podaná u poštového doručovateľa na prepravu, avšak už nemôže bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že aj došlo k doručovaniu písomnosti, na akej adrese, kedy a s akým výsledkom. Len skutočne okrajovo odvolací súd poukazuje na to, že bez pochybností nie je ani okolnosť, kedy bola uvedená písomnosť podaná u poštového doručovateľa na prepravu, keďže na poštovom podacom hárku nie je vyplnený údaj o dátume podania (vľavo hore štvrtý riadok). Pri tom z textu na ľavej bočnej strane poštového podacieho hárku „UPOME3_NEY_20170807214013_100PP.DAT_afp_JOBID_1844804_CPSC6_1_HAROK“ nie je možné s istotou vyvodit', či ide o dátum podania listiny u poštového doručovateľa na poštovú prepravu, alebo ide o dátum datovania tejto listiny (rovnako dňa 07.08.2017).

21. Pokiaľ žalobca poukazoval na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4Obdo/73/2016 zo dňa 31.01.2018 a spis. zn. 5Cdo/129/2010 zo dňa 28.01.2011, odvolací súd poukazuje na to, že išlo o rozhodnutia, v ktorých najvyšší súd vyslovil záver o účinnom doručení listiny - zásielky adresátovi, avšak v prípade, keď bola preukázaná existencia upovedomenia poštového doručovateľa o uložení tejto zásielky na pošte po tom, ako sa poštový doručovateľ márne pokúsil zásielku doručiť adresátovi. Najvyšší súd teda za podstatnú považoval skutočnosť, kedy sa mal adresát možnosť s obsahom zásielky oboznámiť (kedy mu prejav vôle zachytený v listine došiel do dispozície), nie či sa aj skutočne s ním oboznámil (či túto listinu fakticky prevzal), resp. kedy sa skutočne s ním oboznámil. Najvyšší súd za rozhodujúci deň doručenia považoval deň, kedy bolo oznámenie o uložení doručovanej zásielky na pošte vhozené do poštovej schránky adresáta, bez ohľadu na to, kedy si adresát uloženie zásielky na pošte vyzdvihol. V posudzovanom prípade však doručovanie (a ani čas doručovania) predmetnej písomnosti poštovým doručovateľom žalovanej nebolo žalobcom preukázané vôbec.

22. Voči prítomnej osobe (osobe priamo účastnej pri právnom úkone, ktorý realizuje druhá osoba) prejav vôle pôsobí ihneď. Neprítomnej osobe (osobe, s ktorou osoba, realizujúca právny úkon nie je v bezprostrednom styku) musí prejav vôle dôjsť. Prejav vôle dôjde neprítomnej osobe vtedy, keď sa ocitne vo sfére jej dispozície (uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 5Cdo/129/2010 zo dňa 28.01.2011). Vzhľadom na to, že žalobca nepreukázal dôjdenie jednostranného právneho úkonu B. L. O., a. s. - Tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 07.08.2017 do dispozície žalovanej, teda, že táto listina bola žalovanej doručovaná poštovým doručovateľom a žalovaná tak mala objektívnu možnosť sa s jej obsahom oboznámiť, nemohol tento jednostranný právny úkon banky nadobudnúť právne účinky. V nadväznosti na to tak v posudzovanej veci absentovalo upozornenie veriteľa (B. L. O., a. s.) podľa ust. § 53 ods. 9 OZ na uplatnenie práva podľa ust.

§ 565 OZ (za ktoré by bolo možné považovať dotknutú Tretiu upomienku - pokus o zmier zo dňa 07.08.2017 v prípade jej doručenia žalovanej). Preto bol správny právny záver súdu prvej inštancie o neplatnosti „zosplatnenia“ úverovej pohľadávky banky (výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 11.09.2017) podľa ust. § 39 v spojení s ust.

§ 53 ods. 9 OZ, a to aj napriek skutočnosti, že žalobca prostredníctvom doručenia preukázal, že táto bola žalovanej doručená dňa 18.09.2017, ako k tomu dospel súd prvej inštancie (v súlade s vyššie uvedenými rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR, keďže žalovaná si túto písomnosť fyzicky prevzala až v úložnej dobe, konkrétne dňa 09.10.2017).

23. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. v znení zákona č. 299/2016 Z. z. účinnom od 01.01.2017 (teda v čase postúpenia žalovanej pohľadávky na žalobcu), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu [87ac] § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov] ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného

predpisu. [87ad) § 20 ods. 6 a 8 zákona č. 90/2016 Z. z.] Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

24. Podmienky obsiahnuté v cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je potrebné považovať za osobitné hmotnoprávne podmienky platnosti postúpenia pohľadávky banky voči jej klientovi (teda akémukoľvek klientovi, zahŕňajúc aj spotrebiteľa) bez jeho súhlasu dané špeciálnou úpravou podľa tohto zákona. Všetky tieto podmienky musia byť kumulatívne naplnené, v opačnom prípade je postúpenie pohľadávky banky, ako dvojstranný právny úkon banky a postupníka, pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ) neplatné (k tomu napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 8 ročník 2018 pod publikačným č. 60). Ust. 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. formuluje nasledovné osobitné podmienky postúpenia pohľadávky banky voči klientovi: (i) skutočnosť, že klient banky je v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní s plnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, (ii) toto jeho omeškanie je v trvaní viac ako 90 dní po tom, (iii) ako bol písomnou výzvou klient vyzvaný na úhradu čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, zodpovedajúcej práve rozsahu postúpenej pohľadávky. V rovine spotrebiteľských právnych vzťahov banky (dodávateľa - veriteľa) a jej klienta (spotrebiteľa) túto právnu úpravu dopĺňa ust. § 17 ods. 1

a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení [viď zákonný odkaz pod č. 87ac)] obsiahnutý v ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z.), ktoré podmieňuje postúpenie pohľadávky veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere tým, že: a) ide o postúpenie (prevod) pohľadávky na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z., banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky a kumulatívne b) že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Sukcesia do práv veriteľa bude možná v zásade len medzi regulovanými subjektmi v prípade zlyhania spotrebiteľského úveru, ak bude predmetom prechodu alebo prevodu pohľadávka v celosti (viď dôvodová správa k tejto právnej úprave prijatej zákonom

č. 438/2015 Z. z.). Z uvedeného tak vyplýva, že banka môže postúpiť svoju pohľadávku zo spotrebiteľského úveru voči klientovi (spotrebiteľovi) podľa ust. § 92 ods. 8 zákona

č. 483/2001 Z. z. len v prípade, že ide o postúpenie celej pohľadávky zo spotrebiteľského úveru (teda nie len časti), s uspokojením ktorej je spotrebiteľ v čase jej postúpenia aj napriek písomnej výzve veriteľa nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Naplnenie týchto podmienok však v posudzovanom prípade nebolo žalobcom preukázané, keďže pred postúpením žalovanej pohľadávky k predčasnej splatnosti dotknutého spotrebiteľského úveru platne nedošlo a nedošlo k jej splatnosti ani v termíne konečnej splatnosti (dňa 25.04.2024). Súd prvej inštancie teda správne konštatoval, že celá pohľadávka nebola v čase jej postúpenia pohľadávkou spôsobilou na postúpenie, pričom ak pohľadávka nebola postupiteľná v zmysle zákonných predpokladov podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., potom jej postúpenie bolo v rozpore so zákonom a ako také v zmysle ust. § 39 OZ neplatné.

25. V nadväznosti na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne vec právne posúdil, ak mal za to, že žalobca nie je v spore nositeľom aktívnej vecnej legitímácie (teda nositeľom ním tvrdeného hmotného práva).

26. Odvolací súd tak konštatuje, že v posudzovanom prípade neboli naplnené odvolacie dôvody namietané žalobcom v jeho opravnom prostriedku, a preto napadnutý rozsudok podľa ust.

§ 387 ods. 1 CSP vo výroku II., ktorým súd prvej inštancie žalobu čiastočne zamietol, ako aj v závislom výroku o nároku na náhradu trov na súde prvej inštancie (výrok III.) ako vecne správny potvrdil. Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaním (t. j. vo výroku I.) zostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanej ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalobcovi, ktorý vo veci podaného odvolania úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

28. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).